

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 31. marca 1895.

Treść: (№ 44—47). 44. Obwieszczenie o zwinieciu królewsko węgierskiej Komory pomocniczej II. klasy w Uj-Palance i poruczeniu jej czynności tamtejszemu oddziałowi Straży skarbowej. — 45. Rozporządzenie, dotyczące się kupna i sprzedaży wyciągu tytoniowego. — 46. Obwieszczenie o zmianach w §. 76 pierwszej, tudzież w §§. 24, 25 i 26 drugiej części Przepisów o służbie wojskowej. — 47. Ustawa o przyznaniu dobrodziejstw ze strony państwa z powodu przeistoczenia kilku długów uksiążęconego hrabstwa tyrolskiego na jednoraki dług krajowy w sumie aż do 10,000,000 koron.

44.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. marca 1895,

o zwinieciu królewsko węgierskiej Komory pomocniczej II. klasy w Uj-Palance i poruczeniu jej czynności tamtejszemu oddziałowi Straży skarbowej.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu, królewsko węgierska Komora pomocnicza II. klasy w Uj-Palance została z końcem stycznia b. r. zwinęta a czynności jej poruczone zostały królewsko węgierskiemu oddziałowi Straży skarbowej w Uj-Palance jako delegacyi królewsko węgierskiej Komory głównej II. klasy w Bazyaszu.

Rzeczony oddział Straży skarbowej rozpoczął urzędowanie swoje w przymocie delegacyi cłowej z upoważnieniami komory pomocniczej II. klasy od dnia 1. lutego b. r.

Plener r. w.

45.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu tudzież Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 23. marca 1895,

tyczące się kupna i sprzedaży wyciągu tytoniowego.

§. 1.

Wyciąg tytoniowy (sok tytoniowy), wyrabiany przez zgęszczanie wody ściekającej z tytoniów wir-

gińskich i kentuckich, jest jako pozostałość tytoniowa przedmiotem monopolu rządowego tytoniowego (§. 381, l. 2, 425 ustawy o cłach i monopoliach) a ponieważ zawiera znaczną ilość nikotyny (9—10 procentów), uważany być powinien za truciznę (§. 1 rozporządzenia z dnia 21. kwietnia 1876, Dz. u. p. Nr. 60).

§. 2.

Wyciąg tytoniowy sprzedaje się wyłącznie w c. k. fabrykach tytoniu (a według okoliczności w osobnych magazynach sprzedaży, przez c. k. Ministerstwo skarbu ogłoszonych), do celów rolniczych.

§. 3.

O pozwolenie do nabywania wyciągu tytoniowego podawać należy do tej Władzy administracyjnej powiatowej, w której okręgu urzędowym ubiegający się mieszka.

Ubiegający się winien zarazem złożyć odnośnie zamówienia w trzech jednobrzmiących egzemplarzach wygotowane a to na drukowanych blankietach do kart poboru wyciągu tytoniowego; zamówienia te zawierać mają:

- a) nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania zamawiającego;
- b) żądaną ilość wyciągu tytoniowego;
- c) cel, do którego zamawiający chce użyć wyciągu tytoniowego.

§. 4.

Władza administracyjna powiatowa postąpić ma z taką prośbą w myśl §. 4 rozporządzenia z dnia

21. kwietnia 1876 (Dz. u. p. Nr. 60); w każdym jednak razie wysłuchać powinna przełożonego gminy miejsca zamieszkania zamawiającego dla wywiedzenia się, czy ubiegający się zasługuje na zaufanie, tudzież o celu zamówienia i stosowności zamówionej ilości.

Gdyby wyjątkowo proszono o pozwolenie nabywania do innych celów, nie rolniczych, Władza powiatowa winna po nadejściu rzeczonyj opinii porozumieć się jeszcze z c. k. Dyrekcją główną zarządu tytoniowego.

Jeżeli pozwolenie do nabywania ma być udzielone, pisze się takowe na wszystkich trzech egzemplarzach karty poborowej i wydaje się takowe zamawiającemu; karta taka zastępuje cedułę do nabywania truczni.

Karty do poboru wyciągu tytoniowego i potwierdzenia na nich dopisywane są wolne od stępla.

§. 5.

Czyniąc zamówienie, strona złożyć ma trzy egzemplarze karty poborowej; fabryka tytoniu (magazyn sprzedaży) zwraca jeden z tych egzemplarzy zamawiającemu jako dowód nabycia według przepisu, drugi zachowuje u siebie a trzeci egzemplarz posyła Władzy skarbowej powiatowej, której służy prawo nadzoru.

§. 6.

Gdy c. k. fabryka tytoniu sprawuje funkcje magazynu sprzedaży, utrzymywany w niej zbiór wszystkich kart poboru wyciągu tytoniowego zastępuje miejsce rejestru sprzedaży truczni (§. 9 rzeczonyj rozporządzenia, §. 367 ust. def. kar.).

§. 7.

Do kupna i sprzedaży wyciągu tytoniowego stosują się zresztą w zupełności postanowienia rozporządzenia z dnia 21. kwietnia 1876 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Używanie wyciągu tytoniowego do innego celu zamiast do podanego w karcie poborowej, jest zakazane (§. 419 ustawy o cłach i monopoliach, §. 315 ust. def. kar.).

Wszelkie sprzedawanie wyciągu tytoniowego, jakoteż nabywanie takowego w inny sposób zamiast tego, który w §. 2 niniejszego rozporządzenia jest przepisany, karane będzie jako niezgodny z przepisami handel przedmiotami monopoli rządowego według ustawy defraudacyjno-karnej (§§. 316 i 317).

Bacquehem r. w.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

46.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z d. 23. marca 1895,

o zmianach w §. 76 pierwszej, tudzież w §§. 24, 25 i 26 drugiej części Przepisów o służbie wojskowej.

W porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny ułożone zostały i podają się do wiadomości następujące nowe postanowienia co do odbywania służby pod chorągwią przez farmaceutów i weterynarzy w przymocie ochotników jednorocznych.

1. Farmaceuci i weterynarze wstępujący na ochotników jednorocznych, odbywać mają służbę jednoroczną pod chorągwią a mianowicie pierwsi począwszy od 1. października, ostatni od 1. kwietnia 1895 w stopniu „farmaceuty“ a względnie „weterynarza“, który to stopień zalicza się do grupy „żołnierzy“ (Regulamin służbowy dla c. i k. wojska, część I, strona 301).

2. Odbywanie służby pod chorągwią przez tych ochotników jednorocznych na koszt państwa podlega wszystkim tym postanowieniom, które istnieją dla ochotników jednorocznych stanu żołnierzy, z tą różnicą, że takowi nie liczą się do ustanowionego pocztu oddziału i że weterynarze nie zasobni mogą bez żadnego ograniczenia wybrać sobie korpus wojsk, byle taki, w którym w ogóle wolno weterynarzom odbywać służbę jednoroczną ochotniczą pod chorągwią.

Farmaceuci i weterynarze, jednorocznymi ochotnikami będący, puszczeni na urlop aż do rozpoczęcia służby pod chorągwią i pragnący uzyskać przyznanie wyjątkowe dobrodziejstwa odbycia służby pod chorągwią na koszt państwa, winni jak najrychlej prośby swoje dokumentami opatrzone, podać do komendy właściwego okręgu uzupełnienia.

3. Farmaceuci jednorocznymi ochotnikami będący, którzy w przyszłości także podczas służby pod chorągwią zostawać będą w poczcie oddziału zdrowia (u obrony krajowej w korpusie swojej broni), winni niezwłocznie po uzyskaniu dyplomu magistrów nadesłać wierzitelny odpis takowego do szpitalu garnizonowego, do którego oddział zdrowia ich pocztu przynależy (w obronie krajowej do swego korpusu); szpital garnizonowy winien ten odpis dyplomu z dołączeniem odcinka karty księgi głównej posłać natychmiast do wspólnego Ministerstwa wojny (do Ministerstwa obrony krajowej). Ministerstwo wyznacza zakład zdrowia a względnie aptekę, w której ów ochotnik jednoroczny ma odbyć służbę pod chorągwią.

4. Weterynarze będący ochotnikami jednorocznymi, jak tylko uzyskają dyplom weterynarski, winni niezwłocznie posłać odpis onegoż komendzie właściwego okręgu uzupełnienia.

Komenda ta winna ze względu na §. 76:15 l. części Przepisów o służbie wojskowej osądzić, czy kandydat ma prawo do odbycia służby jednorocznej ochotniczej pod chorągwią w przymocie weterynarza i o wyniku uwiadomić właściwy korpus (w obronie krajowej Ministerstwo obrony krajowej) z dołączeniem odpisu dyplomu.

Ten odpis dyplomu, po obejrzeniu przez weterynarza naczelnego, ma być w korpusie ochotnika zachowywany.

5. Farmaceutów i weterynarzy, jednorocznymi ochotnikami będących, powoływać należy do służby pod chorągwią według przepisów istniejących dla innych szeregowców a mianowicie farmaceutów do tego szpitalu garnizonowego (oddziałowego), (w obronie krajowej także weterynarzy, do tego korpusu wojsk), w którym według polecenia wspólnego Ministerstwa wojny (Ministerstwa obrony krajowej) mają odbyć służbę pod chorągwią.

Powołanie na dzień 1. października obejmować ma bezwarunkowo wszystkich ochotników jednorocznych, którzy w odnośnym roku kończą 24 — a jeżeli są weterynarzami i skończyli 6 klas gimnazjalnych lub realnych — 26 rok życia.

6. Co do tych ochotników jednorocznych, którzy wstępując do służby pod chorągwią, nie posiadają jeszcze dyplomu, zbadać należy, czy do nich stosuje się §. 76:15 l. części Przepisów o służbie wojskowej. Jeżeli tak, postąpić należy według niego, w przeciwnym razie według okoliczności.

7. Farmaceutyci i weterynarze, będący ochotnikami jednorocznymi, winni podczas służby pod chorągwią nosić mundur korpusu swojej broni, na którym osobną odznakę stanowi galon jedwabny na rękawach o jeden centymetr powyżej paska, jaki także mają ochotnicy jednorocznicy.

8. Farmaceutom i weterynarzom, będącym ochotnikami jednorocznymi, jeżeli sprawują się odpowiednio, może komenda oddziału zdrowia (ich korpusu) nadać po upływie sześciu miesięcy służby pod chorągwią a mianowicie farmaceutom na wniosek zakładu zdrowia, dystynkcyą kaprala. Takowi należą odtąd do grupy kaprali (Regulamin służbowy dla c. i k. wojska, część I, strona 389).

9. Po wysłużeniu jednorocznej służby pod chorągwią przenosi się farmaceutów i weterynarzy, którzy byli ochotnikami jednorocznymi do rezerwy (w stan nieczynny) a wspólne Ministerstwo wojny mianuje ich stosownie do sprawowania się i ze względu na potrzebę, jakiej organizacja wymaga, akcesistami a względnie podweterynarzami lub praktykantami.

Postanowienia powyższe nie stosują się do tych ochotników jednorocznych, którzy zostali już mianowani ochotnikami jednorocznymi.

Weltersheimb r. w.

47.

Ustawa z dnia 30. marca 1895,

o przyznaniu dobrodziejstw ze strony państwa z powodu przeistoczenia kilku długów ukسیążęconego hrabstwa tyrolskiego na jednoraki dług krajowy w sumie aż do 10.000.000 koron waluty ustawą z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 126) zaprowadzonej.

Za zgodą obu Izb Rady Państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Ponieważ pożyczki Mego ukسیążęconego hrabstwa tyrolskiego a mianowicie pożyczka na regulacyą Adygi w sumie imiennej 1,800.000 zł. i pożyczka na uśmierzenie niedostatku w sumie imiennej 3,000.000 zł. na zasadzie zatwierdzonej Mojem postanowieniem z dnia 15. marca 1895 uchwały sejmowej z dnia 11. stycznia 1895 mają być przeistoczone na jednoraką, cztery od sta niosącą pożyczkę krajową, zaciągnąć się mającą w sumie aż do 10,000,000 koron waluty ustawą z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 126) zaprowadzonej, przeto obligacye nowej pożyczki, należące do nich kupony, tudzież pokwitowania odbioru odsetek lub spłaty kapitału, jakoteż ugody i wszelkie inne dokumenty, jakie wydział krajowy tyrolski wystawiać będzie z powodu przywiedzenia do skutku tej pożyczki, uwalniają się od stępli i opłat.

§. 2.

Odsetki od nowej pożyczki a mianowicie od jej części w kwocie 4,000.000 koron, uwalniają się od podatku dochodowego, jakoteż od wszelkiego podatku, któryby w przyszłości mocą ustaw był na jego miejsce zaprowadzony.

Upoważnia się Rząd do zawarcia w tym względzie prawomocnej umowy z reprezentacją krajową uksiążęconego hrabstwa tyrolskiego.

§. 3.

Obligacye nowej pożyczki krajowej mogą być używane do korzystnego lokowania kapitałów fundacyj, zakładów pod nadzorem publicznym zostających, tudzież pieniędzy sierocych, powierznicych i depozytowych, jakoteż po kursie giełdowym, jednak nie ponad wartość imienną na kaucye służbowe i na kaucye w interesach.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 30. marca 1895.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Bacquehem r. w.

Plener r. w.

Schönborn r. w.